

la cooficialitat arriba a banyoles

El rètol de la fotografia mostra ben clarament que la cooficialitat ja ha arribat a Banyoles. El Consell de Ministres va respondre positivament a la petició de

l'ajuntament, demanant l'ús del nom de la ciutat en català, però va posar-hi com a condició "que no se perdiera el nombre castellano". I es veu que l'ajuntament s'ho ha agafat al peu de la letra.

"girone"

Ha estat present en aquestes fires la "1.ª Mostra Comercial - Girona Centre" amb un pavelló conjunt. En el moment de penjar el cartell indicatiu de la Mostra, quina no seria la nostra sorpresa i estupefacció quan llegírem: 1.ª MOSTRE COMERCIAL - GIRONE CENTRE". Vàrem pensar, ingenus com som, que per tal d'evitar el conflicte del nom de la ciutat, s'havia optat per afançar-lo. Doncs no, tot havia estat un error gramatical. En Martí, tot i que va anar molt ràpid a enllestir la seva màquina de retratar a fi de treure'n la notícia gràfica, arribà just quan s'enduïen el cartell en una furgoneta. Per això deixem nosaltres aquí la constància escrita d'aquesta anècdota.

la carretera polèmica

Sembla que de moment no s'aturaran les obres de la polèmica carretera Queralbs-Fontalba, o almenys així ho anuncià el Delegat d'Obres Públiques senyor Gómez Herrero desmentint una informació que havia aparegut als diaris en aquest sentit. Hi ha però una possibilitat que no vagi endavant el projecte d'aquest primer tram de l'accés al Santuari de Núria, i és que l'empresa constructora no compleixi amb el termini establert d'execució que acaba el 30 de novembre. Segons el Sr. Gómez Herrero tots els problemes es relacionen amb l'ocupació de terrenys, ja que hi ha molts propietaris que encara no han donat permís

força, 4

ELS LLIBRES DE LES FIRES

Estimat bon amic:

Aquests dies de Fires m'hauria agradat estar malalt. Mínimament malalt, és clar, amb una grip benigna, per tal de poder restar a casa veient caure la pluja de Tots Sants i llegint, un darrere l'altre, tots els llibres que ens ha portar miraculosament la tardor de Girona.

Tot primer m'hauria entretingut amb "El professor Manuel Cazorro i l'Institut de Girona del seu temps", escrit pel doctor Pompeu Pascual i publicat per l'Associació Arqueològica de Girona en el seu primer "Quadern de Prehistòria, Història i Arqueologia". No és pas un volum d'investigació històrica, sinó un recull de records personals, amb tota la vida i l'emoció que tenen quan els evoca un home tan subtil i sensible com el doctor Pascual.

Després m'hauria endinsat sense presses a les pàgines de "Girona francesa, 1812-1814", l'obra d'en Lluís M.ª de Puig que ha editat Francesc Ferrer. Sabria tot el que cal saber d'una època que de Carles Rahola ençà ens ha estat escamotejada, i hauria disfrutat amb la més fulgurant desmitificació dels Setges que hom s'ha atrevit a escriure a Girona després de Prudenci Bertrana.

Per reposar un xic, hauria posat els ulls a les meravelloses fotografies de Raimon Camprubi que ressegueixen tot el curs del riu i il·lustren el volum "El Ter", de la sèrie "Imatge de Catalunya" que publica Destino. Hauria assaborit a poc a poc les dades i les descripcions que deixà escrites, poc abans de morir, un altre gironí massa oblidat: Joaquim de Camps i Arboix.

I encara hauria pogut conèixer el volum que acaba de publicar l'Institut d'Estudis Gironins en homenatge a Santiago Sobrequés, i el primer fascicle dels tres que editarà la Diputació per tal de festejar el centenari de la famosa "Revista de Gerona". Revista que, feliçment, s'acaba de transformar en "Revista de Girona". Aquest gest de la Diputació, que ha passat de la "E" a la "i" sense complicar-se ni complicar-nos la vida, em penso que cal agrair-lo a en Joan Tarrés, que per això és el Ponent de Cultura de la casa.

Tot això hauria pogut fer i m'hauria agradat de fer. Però no he tingut la grip: només un refredat de misèria que no m'ha excusat de complir amb totes les obligacions de costum i que no m'ha impedit d'anar a córrer la Fira i a seguir, amb més o menys convicció, els números-clau del programa de Festes. I suportar, al damunt, la pluja de Tots Sants.

Un altre dia serà. De moment, et recomano tot aquest material per si et trobes en una situació més favorable que la meua.

Afectuosament,

NARCÍS

per les obres. Encara que remota, la virginitat del paratge de Núria encara té una possibilitat de salvació. Aquesta vegada, esperem que els terminis no s'acompleixin.

niki lauda a girona

El reial Automòbil Club de Catalunya està decidit a construir un circuit permanent de curses en un lloc determinat de les comarques gironines, concretament, a la de La Selva. D'aquesta manera l'entitat barcelonina resoldria el problema del circuit de Montjuïc que era objecte de fortes polèmiques i reticències amb motiu dels accidents ocorreguts últimament allí.

El circuit de La Selva reunirà condicions extremadament favorables per la seva proximitat a les grans vies de comunicació. Estarà emplaçat en els terrenys de Sils i Caldes de Malavella, a molt poca distància de l'aeroport de Vilobí, de les estacions ferroviàries de Sils i Caldes, al peu de l'autopista A-17 i de la Nacional II i a una trentena de quilòmetres dels ports de Sant Feliu i Palamós.

Sembla que el circuit serà positiu per a Girona en molts sentits. Si funciona a ple rendiment portarà indústries paral·leles de l'automòbil, del ram d'hostaleria, etc. El perjudici paisatgístic i ecològic sembla que serà mínim, al revés del que hauria passat si el circuit s'hagués fet a l'entorn de l'estany de Banyoles, a la Muntanya Gran de Torroella o al cràter "La Crossa" de Sant Dalmai, com s'havia dit i previst en algun moment.